
UDC 338.48:502.131.1
JEL classification: L83, Q01, Q56, O21
DOI: 10.35774/visnyk2026.02.221

Strategic Imperatives of Sustainable Tourism Development in Ukraine

Oksana Konarivska¹, Oleksii Khakhlov²

Abstract.

The growth of tourist flows, increasing anthropogenic pressure, and contemporary transformational challenges, including wartime conditions, necessitate a transition to sustainable tourism development models as a prerequisite for balanced resource use and enhanced resilience of the tourism sector. The purpose of the article is to provide a theoretical substantiation of the strategic imperatives for sustainable tourism development and to develop an assessment toolkit based on the integration of economic, social, environmental, and institutional and governance dimensions. The conceptual content of sustainable tourism is refined, and its core principles are systematized. The most relevant Sustainable Development Goals for the tourism sector are identified, and their role in shaping strategic development priorities is substantiated. An assessment toolkit for sustainable tourism is developed and structured across economic, social, environmental, and institutional and governance dimensions, ensuring a comprehensive coverage of both conditions and outcomes of tourism development. A system of indicators is proposed, with clearly defined data sources and assessment methods, which enhances the practical applicability of the toolkit for monitoring sustainable tourism development.

The proposed approach to sustainable tourism assessment provides a methodological basis for informed decision-making and contributes to improving the resilience of tourist destinations. Further research involves the empirical testing of the proposed toolkit at the level of tourist destinations and regions of Ukraine.

Keywords: sustainable tourism, strategic development imperatives, tourism activity, tourist destinations, assessment toolkit, sustainability indicators, Sustainable Development Goals.

Received: 7 April 2026 | **Revised:** 9 April 2026 | **Accepted:** 25 April 2026 | **Published:** 30 May 2026

Suggested Citation:

Konarivska, O. B., Khakhlov, O. O. (2026). Strategic Imperatives of Sustainable Tourism Development in Ukraine. *Herald of Economics*, 2, 221-230. DOI: 10.35774/visnyk2026.02.221.

This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 License (<http://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits use and distribution in any medium, provided the original work is properly cited and the use is non-commercial.

© 2026 The Author(s).

¹Oksana Konarivska, National University of Water and Environmental Engineering, Rivne, Ukraine.

ORCID ID: 0000-0002-1760-9264.

E-mail: o.b.konarivska@nuwm.edu.ua.

²Oleksii Khakhlov, Izmail State University of Humanities, Izmail, Ukraine.

ORCID ID: 0000-0004-0787-0030.

E-mail: o.khakhlov@gmail.com.

Стратегічні імперативи розвитку сталого туризму в Україні

Оксана Конарівська¹, Олексій Хахльов²

¹Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне, Україна

²Ізмаїльський державний гуманітарний університет, м. Ізмаїл, Україна

Анотація.

Зростання туристичних потоків, посилення антропогенного навантаження і сучасні трансформаційні виклики, зокрема воєнні, зумовлюють необхідність переходу до моделей сталого розвитку туристичної діяльності як умови забезпечення збалансованого використання ресурсів і підвищення стійкості туристичної галузі країни. **Мета** статті полягає у теоретичному обґрунтуванні стратегічних імперативів розвитку сталого туризму та розробленні інструментарію їх оцінювання на основі інтеграції економічної, соціальної, екологічної та інституційно-управлінської складових. Уточнено зміст поняття сталого туризму та систематизовано його базові принципи. Визначено найбільш релевантні для туристичної сфери Цілі сталого розвитку й обґрунтовано їх роль у формуванні стратегічних орієнтирів розвитку туристичної галузі. Розроблено інструментарій оцінювання сталого туризму, структурований за економічною, соціальною, екологічною та інституційно-управлінською складовими, що забезпечує комплексне охоплення умов і результатів розвитку туристичної діяльності. Запропоновано систему індикаторів із визначенням джерел даних і методів оцінювання, що підвищує прикладну придатність інструментарію для моніторингу сталого туризму. Запропонований підхід до оцінювання сталого туризму створює методичну основу для прийняття обґрунтованих управлінських рішень та підвищення стійкості туристичних дестинацій. Подальші дослідження передбачають апробацію запропонованого інструментарію на рівні туристичних дестинацій та регіонів України.

Ключові слова: сталий туризм, стратегічні імперативи розвитку, туристична діяльність, туристичні дестинації, інструментарій оцінювання, індикатори сталості, Цілі сталого розвитку.

Вступ. В сучасних умовах туристична галузь має вагомий соціально-економічний вплив через сприяння зайнятості населення, розвитку підприємництва, зростання доходів місцевих бюджетів та активізації розвитку територіальних громад. Також, розвиток туристичної діяльності супроводжується зростанням навантаження на природні ресурси, збільшенням споживання ресурсів, утворенням відходів, розширенням транспортної інфраструктури та зростанням антропогенного навантаження на природні території й об'єкти культурної спадщини. За даними UN Tourism, у 2025 році кількість міжнародних туристичних прибуттів досягла 1,52 млрд осіб, що на 4 % більше, ніж у 2024 році, і стало рекордним показником у постпандемічний період [2].

Зростання туристичних потоків, розширення туристичної інфраструктури і підвищення мобільності населення посилюють вплив на довкілля, що проявляється у погіршенні стану природних екосистем, скороченні біорізноманіття, порушенні раціонального використання ресурсів і зниженні якості середовища проживання. Водночас, за оцінками UN Tourism, доходи від міжнародного туризму у 2025 році досягли близько 1,9 трлн дол. США, а загальний обсяг експортних доходів від туризму – 2,2 трлн дол. США, що свідчить про посилення її впливу на економіку, природні ресурси і туристичну інфраструктуру [2].

Водночас, спостерігається нерівномірний розподіл доходів від туризму, слабке залучення місцевих громад і зростання соціального навантаження на території з активним туристичним потоком, що ускладнюють забезпечення сталого розвитку туристичних дестинацій.

Проблеми зростання антропогенного навантаження, нераціонального використання ресурсів і соціальних дисбалансів у розвитку туризму були актуалізовані ще наприкінці ХХ століття, що зумовило формування концепції сталого туризму на міжнародному рівні. Зокрема, під час Всесвітньої конференції зі сталого туризму у 1995 році (м. Лансароте, Іспанія) було прийнято Хартію сталого туризму. У цій Хартії визначено, що «розвиток туризму має ґрунтуватися на критеріях сталості, тобто бути екологічно допустимим у довгостроковій перспективі, економічно життєздатним і соціально справедливим для місцевих громад» [10].

Водночас у документі підкреслено подвійний характер туристичної діяльності, оскільки «туризм може сприяти соціально-економічному та культурному розвитку, але водночас призводить до деградації довкілля та втрати місцевої ідентичності» [10]. Тому його потрібно розглядати з позицій комплексного і збалансованого підходу.

Крім того, у Хартії наголошено, що «туризм повинен інтегруватися в природне, культурне та людське середовище і поважати крихкі екологічні баланси туристичних дестинацій» [10], що визначає стратегічні орієнтири розвитку сталого туризму.

В Україні актуальність переходу до моделей розвитку сталого туризму підсилюється впливом воєнних викликів, структурною трансформацією економіки та переорієнтацією на внутрішній туризм, що зумовлює необхідність формування стратегічного розвитку сталого туризму, спрямованих на підвищення стійкості галузі, ефективне використання ресурсів, підтримку територіальних громад і забезпечення конкурентоспроможності туристичних дестинацій у довгостроковій перспективі.

Таким чином, проблема дослідження полягає у необхідності обґрунтування стратегічних імперативів розвитку сталого туризму як основи для забезпечення сталого еколого-економічного та соціального розвитку туристичної галузі в сучасних умовах.

Огляд літератури. Проблеми розвитку сталого туризму, формування стратегічних орієнтирів та оцінювання впливу туристичної діяльності на економічні, соціальні та екологічні процеси перебувають у полі уваги провідних міжнародних організацій, зокрема Всесвітньої туристичної організації, а також науково-аналітичних центрів і дослідницьких інституцій [1-14].

У статті використано звітні, статистичні та методологічні матеріали UN Tourism, зокрема: International Tourism Highlights [1], World Tourism Barometer Data Dashboard [2], Tourism Data Dashboard [3], Compendium of Tourism Statistics [4], Global and Regional Tourism Performance [8] та UN Tourism Annual Report [7], а також методологічні підходи Tourism Satellite Account [5]. Нормативну та концептуальну основу дослідження сформовано з урахуванням положень Хартії сталого туризму [9], Протоколу про сталий туризм до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат [12], Указу Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» [13] і Критеріїв Глобальної ради зі сталого розвитку туризму (GSTC) [14].

Узагальнення звітних, статистичних і методологічних матеріалів дозволяє сформувати цілісне уявлення про стратегічні імперативи розвитку сталого туризму та обґрунтовує вибір методичного підходу до їх оцінювання.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування стратегічних імперативів розвитку сталого туризму в умовах сучасних трансформаційних викликів і розроблення інструментарію їх оцінювання на основі інтеграції економічної, соціальної, екологічної та інституційно-управлінської складових.

Результати. У Хартії сталого туризму (1995) відсутнє визначення поняття «сталий туризм», але, на нашу думку, його зміст розкривається через систему критеріїв сталості, які передбачають екологічну допустимість, економічну життєздатність і соціальну справедливість розвитку туристичної діяльності [10].

Вільна енциклопедія Вікіпедія дає таке визначення «Стійкий туризм (sustainable tourism) – сучасна концепція розвитку туризму, що ґрунтується на принципах концепції сталого (стійкого) розвитку. Це туризм, що задовольняє всі наявні потреби, але при цьому розвивається таким чином, щоб забезпечити аналогічними можливостями майбутні покоління» [11].

Важливим нормативним джерелом для розуміння сталого туризму є Протокол про сталий туризм до Карпатської конвенції, у якому наголошено на поєднанні екологічної, соціокультурної та економічної складових розвитку туризму [12].

Отже, сталий туризм розглядається як модель розвитку туристичної діяльності, що поєднує екологічну допустимість, економічну життєздатність і соціальну справедливість та передбачає задоволення сучасних потреб із збереженням можливостей для майбутніх поколінь.

Таке розуміння сталого туризму зумовлює необхідність виокремлення його базових принципів, які визначають зміст, напрями та умови реалізації цієї моделі у практиці туристичної діяльності.

До базових принципів сталого туризму належать такі [10–11]:

- охорона довкілля, мінімізація негативного впливу туристичної діяльності та екологічний контроль за станом туристичних територій;
- контрольоване використання ресурсів і засобів забезпечення туристичної діяльності (автотранспорту, енергії, питної води та ін.);
- справедливий розподіл доходів від туризму з урахуванням інтересів місцевих громад;
- гармонійне поєднання туристичної діяльності з місцевим середовищем і збереження унікальності території.

Таким чином, принципи сталого туризму формують концептуальну основу його розвитку, а їх практична реалізація знаходить відображення у досягненні Цілей сталого розвитку, які конкретизують економічні, соціальні та екологічні орієнтири функціонування туристичної діяльності.

Найбільш релевантними для туристичної сфери є такі Цілі сталого розвитку (ЦСР): 6 «Чиста вода та належні санітарні умови», 7 «Доступна та чиста енергія», 8 «Гідна праця та економічне зростання», 11 «Сталий розвиток міст і громад», 12 «Відповідальне споживання та виробництво», 13 «Боротьба зі зміною клімату», 14 «Збереження морських екосистем», 15 «Збереження екосистем суші» [13].

Таким чином, реалізація ЦСР в Україні набуває прикладного значення для забезпечення стійкості туристичної галузі, сам туризм розглядається як міжгалузевий інструмент відновлення економіки, підтримки територіальних громад і збереження природного потенціалу.

Реалізація ключових ЦСР у сфері туризму України здійснюється за такими напрямками [13]:

Ціль 6 «Чиста вода та належні санітарні умови». У туристичній сфері зростає увага до раціонального використання водних ресурсів, впровадження сучасних систем водоочищення і дотримання санітарних стандартів.

Ціль 7 «Доступна та чиста енергія». В умовах енергетичних викликів актуальності набуває впровадження енергоефективних технологій, використання альтернативних джерел енергії і підвищення енергетичної незалежності туристичних підприємств.

Ціль 8 «Гідна праця та економічне зростання». В Україні туризм виступає джерелом створення робочих місць: у сфері готельно-ресторанного бізнесу, внутрішнього туризму та окремих туристичних ініціатив. Особливого значення набуває розвиток малого підприємництва у регіонах, що сприяє економічній активізації громад.

Ціль 11 «Сталий розвиток міст і громад». Розвиток туристичних дестинацій в Україні орієнтований на підвищення якості міського середовища, збереження культурної спадщини, розвитку туристичної інфраструктури, формування доступного простору для туристів і місцевих жителів.

Ціль 12 «Відповідальне споживання та виробництво». Впровадження принципів відповідального споживання у діяльності готелів і ресторанів проявляється через скорочення відходів, використання локальних продуктів, енерго- та ресурсоефективні рішення, що формує основу екологізації туристичного бізнесу.

Ціль 13 «Боротьба зі зміною клімату». Туристичні підприємства поступово впроваджують заходи зі зниження енергоспоживання, переходу до альтернативних джерел енергії та оптимізації логістики, що сприяє зменшенню вуглецевого сліду.

Ціль 14 «Збереження морських екосистем». Для України дана ціль має обмежену реалізацію в умовах воєнних ризиків, але є актуальною для майбутнього відновлення прибережних територій.

Ціль 15 «Збереження екосистем суші». Актуалізується через розвиток екотуризму у природно-заповідних територіях, національних природних парках і регіональних ландшафтних парках, що сприяє збереженню біорізноманіття і раціональному використанню природних ресурсів.

Узагальнення отриманих положень дає підстави стверджувати, що імплементація ЦСР у сфері туризму України формує основу для відновлення галузі і підвищення її конкурентоспроможності.

Отже, узагальнення принципів і цілей сталого туризму дає можливість розглядати його як систему, що формується через базові складові забезпечення цілей сталого розвитку: економічну, екологічну і соціальну (рис. 1).

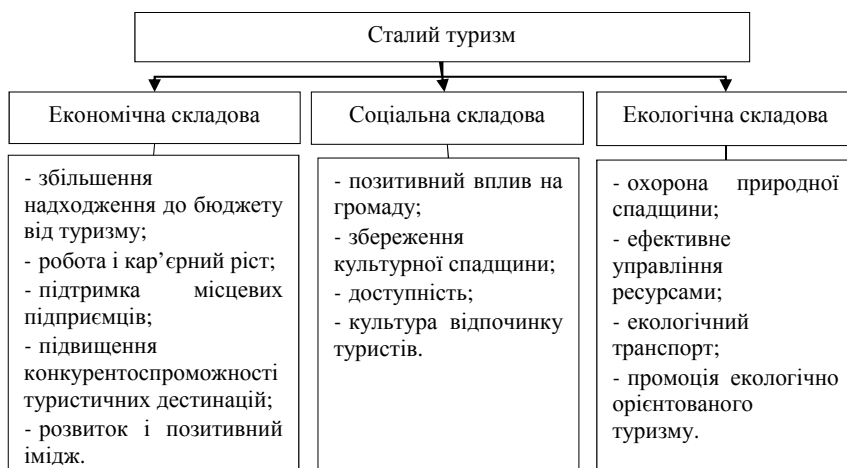

Рис. 1. Характеристика складових сталого туризму в системі забезпечення цілей сталого розвитку (складено за даними [10])

Отже, сталий туризм доцільно розглядати як систему, що поєднує економічну, соціальну та екологічну складові, взаємодія яких забезпечує збалансований розвиток територій. Економічна складова відображає економічну результативність туристичної діяльності, соціальна відображає її вплив на громади та якість життя населення, екологічна – на збереження природних ресурсів і мінімізацію негативного впливу на довкілля.

Результати дослідження засвідчили, що визначення складових сталого туризму створює основу для формування інструментарію його оцінювання.

Формування інструментарію оцінювання сталого туризму доцільно здійснювати на основі системного підходу, що передбачає інтеграцію усіх складових розвитку туристичної діяльності. Такий підхід ґрунтується на концепції сталого розвитку, відповідно до якої туристична діяльність має забезпечувати економічну ефективність, соціальну справедливість і екологічну допустимість у довгостроковій перспективі [9; 12].

Вихідною передумовою формування інструментарію є необхідність комплексної оцінки впливу туризму на території, що охоплює економічні результати, соціальні ефекти та екологічні наслідки. У цьому контексті аналітичні матеріали Всесвітньої туристичної організації акцентують увагу на багатовимірності туристичної діяльності і необхідності використання системи показників для її оцінювання [1-4; 7-8]. Зокрема, у звітах UN Tourism підкреслюється значення статистичних індикаторів, які дозволяють оцінити масштаби туристичних потоків, економічний внесок галузі і динаміку її розвитку [1; 2; 4].

Методологічною основою формування економічної складової інструментарію виступає підхід, закладений у системі Tourism Satellite Account, що забезпечує можливість кількісного вимірювання внеску туризму в економіку і визначення його мультиплікативного ефекту [5]. Це обґрунтовує доцільність використання індикаторів, пов'язаних із доходами, зайнятістю та інвестиційною активністю у сфері туризму.

Водночас соціальні та екологічні аспекти розвитку туризму відображені у Хартії сталого туризму та Протоколи про сталий туризм до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат, де наголошується на необхідності збереження природних ресурсів, врахування інтересів місцевих громад і забезпечення збалансованого використання туристичного потенціалу територій [9; 12].

З урахуванням зазначеного, інструментарій оцінювання сталого туризму доцільно структурувати за такими блоками:

Економічний блок охоплює індикатори оцінювання економічної результативності туристичної діяльності: обсяг надходжень до бюджету від туризму, рівень зайнятості у сфері туризму, частку локального бізнесу у формуванні туристичного продукту, інвестиційну активність у туристичній інфраструктурі.

Соціальний блок включає індикатори оцінювання соціального впливу туризму: частка місцевого населення, зайнятого у сфері туризму, доступність туристичних послуг, збереження культурної спадщини і рівень задоволеності місцевих громад.

Екологічний блок передбачає індикатори оцінювання екологічного навантаження та ефективності використання ресурсів, зокрема рівень споживання ресурсів, обсяг утворення відходів, рівень викидів і частку впровадження екологічних практик.

Треба зазначити, що важливим елементом формування інструментарію оцінювання сталого туризму є врахування інституційно-управлінської складової, яка відображає рівень організаційного забезпечення сталого розвитку туристичної дестинації. Необхідність її включення обґрунтовується міжнародними підходами, зокрема Критеріями Глобальної ради зі сталого розвитку туризму (GSTC), у межах яких виокремлюється окремий напрям «Демонстрація ефективного сталого управління». Він передбачає наявність стратегії розвитку дестинації, функціонування органу управління туризмом, системи моніторингу, механізмів залучення заінтересованих сторін, а також інструментів планування, безпеки та реагування на кризові ситуації [14].

З огляду на це, до структури інструментарію оцінювання сталого туризму доцільно включити інституційно-управлінську складову, що передбачає оцінювання рівня організаційного забезпечення сталого розвитку туристичної дестинації, зокрема наявності відповідної стратегії, органу управління туризмом, системи моніторингу, механізмів залучення заінтересованих сторін та охоплення суб'єктів туристичного бізнесу програмами сертифікації або сталими практиками.

Варто підкреслити, що відбір індикаторів здійснюється на основі системи критеріїв, що забезпечують їх наукову обґрунтованість, репрезентативність, чутливість до змін та можливість практичного використання в оцінюванні сталості туристичної діяльності:

- індикатори мають відповідати цілям сталого розвитку та відображати економічні, соціальні та екологічні аспекти туристичної діяльності [9; 12];
- вони безпосередньо мають характеризувати вплив туризму;
- важливими критеріями є вимірюваність і доступність даних, оскільки індикатори мають ґрунтуватися на доступній статистичній, адміністративній або аналітичній інформації [1-4];
- індикатори мають бути чутливими до змін, щоб відображати реакцію туристичної діяльності на управлінські рішення і зовнішні фактори;
- індикатори мають забезпечувати порівнюваність результатів у динаміці та між територіями;
- результати оцінювання повинні бути зрозумілими для управлінців, аналітиків та інших зацікавлених сторін.

Для практичного застосування запропонованого підходу інструментарій оцінювання сталого туризму доцільно конкретизувати через систему індикаторів, джерел даних і методів оцінювання (табл. 1).

Практична цінність запропонованого підходу полягає в тому, що кожний індикатор співставлено з конкретним джерелом даних і методом оцінки, що забезпечує можливість практичної реалізації інструментарію та створює основу для його використання у моніторингу сталого туризму на національному, регіональному і локальному рівнях. Запропонований підхід поєднує інституційно-управлінські, економічні, соціальні та екологічні параметри оцінювання, що забезпечує цілісне охоплення умов і результатів сталого розвитку туристичної діяльності.

Інституційно-управлінська складова відображає рівень організаційного забезпечення розвитку туризму, економічна – результативність для території, соціальна – вплив на місцеве населення та культурне середовище, екологічна – рівень ресурсоспоживання та екологічного навантаження.

Водночас, конкретизація цих складових через систему індикаторів, відповідні джерела даних і методи оцінювання забезпечує операціоналізацію запропонованого підходу та його придатність до практичного застосування.

Таблиця 1

Інструментарій оцінювання сталого туризму

Індикатор	Джерело даних	Метод оцінки
Інституційно-управлінська складова:		
Наявність стратегії сталого розвитку туризму дестинації	Стратегії розвитку, цільові програми розвитку туризму органів влади	Аналіз документів
Наявність органу або структурного підрозділу, відповідального за управління туризмом	Органи державної влади, органи місцевого самоврядування	Організаційний аналіз
Наявність системи моніторингу сталого туризму	Звіти органів влади, аналітичні матеріали	Аналіз наявності, періодичності і повноти
Рівень залучення зацікавлених сторін до управління туризмом	Протоколи консультацій, опитування, публічні матеріали	Експертна оцінка, якісний аналіз
Частка суб'єктів туристичного бізнесу, охоплених програмами сертифікації чи сталими практиками	Реєстри сертифікації, опитування	Аналіз за відкритими даними
Економічна складова:		
Надходження до бюджету від туризму	Державна податкова служба, місцеві бюджети	Аналіз динаміки, темпи зростання
Рівень зайнятості у сфері туризму	Державна служба статистики України	Частка зайнятих, структурний аналіз

продовження таблиці 1

Кількість суб'єктів туристичного бізнесу	Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань	Кількісний аналіз, динаміка
Обсяг інвестицій у туристичну інфраструктуру	Звіти органів влади, інвестиційні проекти	Порівняльний аналіз, темпи приросту
Частка локальних підприємств у формуванні туристичного продукту	Опитування, дані громад	Експертна оцінка, структурний аналіз
Соціальна складова:		
Частка місцевого населення, зайнятого у сфері туризму	Державна служба статистики України, дані органів місцевого самоврядування	Частка зайнятих у регіоні
Доступність туристичних послуг та об'єктів	Дані органів місцевого самоврядування, результати обстеження та оцінювання доступності туристичної інфраструктури	Індекс доступності, експертна оцінка
Рівень задоволеності місцевих мешканців розвитком туризму	Соціологічні опитування	Анкетування
Стан збереження культурної спадщини	Міністерства культури та стратегічних комунікацій України, Управління культури і туризму ОДА	Кількість об'єктів, аналіз стану збереження
Рівень задоволеності відвідувачів якістю туристичних послуг	Опитування туристів, онлайн-відгуки	Анкетування
Екологічна складова:		
Споживання водних ресурсів у туристичній діяльності	Звіти підприємств, комунальні служби	Нормування на одного туриста
Енергоспоживання у туристичній інфраструктурі	Енергетичні звіти підприємств	Питомі витрати, динаміка
Обсяг утворення відходів у туристичних дестинаціях	Комунальні підприємства, звіти операторів	Аналіз обсягів, на одного туриста
Рівень викидів, пов'язаних із туристичною діяльністю	Екологічні звіти, моніторингові дані	Розрахунок викидів CO ₂
Частка підприємств, що впроваджують екологічні практики	Опитування, сертифікація Green Key, EU Ecolabel	Структурний аналіз, індекс впровадження

Джерело: розроблено авторами.

Отже, запропонований підхід формує методичну основу для виявлення проблемних аспектів розвитку туризму та ухвалення об'ґрунтованих управлінських рішень, спрямованих на забезпечення його сталості.

Висновки і перспективи подальших наукових досліджень. Результати дослідження підтверджують, що розвиток сталого туризму в Україні потребує системної інтеграції економічних, соціальних, екологічних та інституційно-управлінських орієнтирів з урахуванням сучасних трансформаційних викликів. Сталий туризм виступає не тільки концептуальною моделлю, а практичною основою формування стратегічних імперативів, спрямованих на підвищення стійкості туристичної галузі, підтримку територіальних громад, раціональне використання ресурсів і збереження природно-культурного потенціалу.

Об'ґрунтовано підхід до оцінювання сталого туризму, заснований на інтеграції економічної, соціальної, екологічної та інституційно-управлінської складових, що забезпечує цілісне охоплення умов і результатів розвитку туристичної діяльності. Сформовано інструментарій

оцінювання, який поєднує систему індикаторів, джерела даних і методи оцінки та може бути безпосередньо використаний у процесах моніторингу та ухвалення управлінських рішень на національному, регіональному і локальному рівнях.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання запропонованого інструментарію як аналітичної основи для оцінювання сталості туристичних дестинацій і підвищення ефективності управління їх розвитком.

Подальші наукові дослідження передбачають апробацію запропонованого інструментарію на рівні туристичних дестинацій та регіонів України з метою перевірки його чутливості, репрезентативності та прикладної ефективності.

Література

1. UN Tourism. International Tourism Highlights, 2024 Edition . Madrid : UN Tourism, 2024. 28 p. URL: <https://hotelespormexico.org/wp-content/uploads/2025/01/2024-international-tourism-highlights-2024-edition-comprimido.pdf>.
2. UN Tourism. World Tourism Barometer Data Dashboard . Madrid : UN Tourism, 2025. URL: <https://www.unwto.org/un-tourism-world-tourism-barometer-data>.
3. UN Tourism Data Dashboard. URL: <https://www.untourism.int/tourism-data/un-tourism-tourism-dashboard>.
4. UN Tourism. Compendium of Tourism Statistics, 2025 Edition. Madrid : UN Tourism, 2025. URL: <https://www.unwto.org/tourism-statistics>.
5. Tourism Satellite Account: Recommended Methodological Framework 2008. Madrid : World Tourism Organization, 2008. DOI: <https://www.e-unwto.org/doi/epdf/10.18111/9789211615203>.
6. Державне агентство розвитку туризму України. Ukraine presented the tourism development program for European region at the UNWTO General Assembly. URL: <https://www.tourism.gov.ua/en/eng-blogs/ukraine-presented-the-tourism-development-program-for-european-region-at-the-unwto-general-assembly>.
7. UN Tourism. UN Tourism Financial Report and Audited Financial Statements 2024. Madrid : UN Tourism, 2025. DOI: <https://www.e-unwto.org/doi/pdf/10.18111/9789284426720>.
8. United Nations. Report of the World Tourism Organization on tourism statistics. New York: United Nations, 2023. URL: https://digitallibrary.un.org/record/4033623/files/A_RES_77_178-EN.pdf.
9. Charter for Sustainable Tourism. Lanzarote: World Conference on Sustainable Tourism, 1995. 62 p. URL: <https://www.biospheretourism.com/assets/arxiu/aded6da8b3fd0a9e4272beb0da1c7a84.pdf>.
10. Сталий розвиток українського туризму: що маємо створити для майбутнього. Офіс сталих рішень. URL: <https://ukraine-oss.com/stalyj-rozvytok-ukrayinskogo-turyzmu-shho-mayemo-stvoryty-dlya-majbutnogo/>.
11. Стийкий туризм. Вільна енциклопедія «Вікіпедія». URL: <https://surl.li/rgkrez>.
12. Протокол про сталий туризм до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/001_004-11#Text.
13. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України № 722/2019 від 20.09.2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/722/2019>.
14. Критерії Глобальної ради зі сталого розвитку туризму. URL: <https://www.gstc.org/wp-content/uploads/GSTC-Destination-Criteria-Indicators-UKRAINIAN.pdf>.

References

1. UN Tourism (2024). International Tourism Highlights, 2024 Edition. Madrid: UN Tourism. 28 p. <https://hotelespormexico.org/wp-content/uploads/2025/01/2024-international-tourism-highlights-2024-edition-comprimido.pdf>. [in English].

2. UN Tourism (2025). World Tourism Barometer Data Dashboard. <https://www.unwto.org/un-tourism-world-tourism-barometer-data>. [in English].
3. UN Tourism Data Dashboard. <https://www.untourism.int/tourism-data/un-tourism-tourism-dashboard>. [in English].
4. UN Tourism (2025). Compendium of Tourism Statistics, 2025 Edition. Madrid: UN Tourism. <https://www.unwto.org/tourism-statistics>. [in English].
5. World Tourism Organization (2008). Tourism Satellite Account: Recommended Methodological Framework 2008. Madrid: World Tourism Organization. DOI: <https://www.e-unwto.org/doi/epdf/10.18111/9789211615203>. [in English].
6. State Agency for Tourism Development of Ukraine (2024). Ukraine presented the tourism development program for European region at the UNWTO General Assembly. URL: <https://www.tourism.gov.ua/en/eng-blogs/ukraine-presented-the-tourism-development-program-for-european-region-at-the-unwto-general-assembly>. [in English].
7. UN Tourism (2025). UN Tourism Financial Report and Audited Financial Statements 2024. Madrid: UN Tourism. DOI: <https://www.e-unwto.org/doi/pdf/10.18111/9789284426720>. [in English].
8. United Nations (2023). Report of the World Tourism Organization on tourism statistics. URL: https://digitallibrary.un.org/record/4033623/files/A_RES_77_178-EN.pdf. [in English].
9. World Conference on Sustainable Tourism (1995). Charter for Sustainable Tourism. Lanzarote. 62 p. URL: <https://www.biospheretourism.com/assets/arxiu/adad6da8b3fd0a9e4272beb0da1c7a84.pdf>. [in English].
10. Office of Sustainable Solutions (n.d.). Sustainable development of tourism in Ukraine: what should be created for the future. URL: <https://ukraine-oss.com/stalyj-rozvytok-ukrayinskogoturizmu-shho-mayemo-stvoryty-dlya-majbutnogo/>. [in Ukrainian].
11. Wikipedia (2026). Sustainable tourism. URL: <https://surl.li/rgkrez>. [in Ukrainian].
12. Protocol on Sustainable Tourism to the Framework Convention on the Protection and Sustainable Development of the Carpathians. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/001_004-11#Text. [in Ukrainian].
13. Decree of the President of Ukraine No. 722/2019 (2019). On the Sustainable Development Goals of Ukraine until 2030. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/722/2019>. [in Ukrainian].
14. Global Sustainable Tourism Council (GSTC) (2026). GSTC Destination Criteria and Indicators. URL: <https://www.gstc.org/wp-content/uploads/GSTC-Destination-Criteria-Indicators-UKRAINIAN.pdf>. [in English].